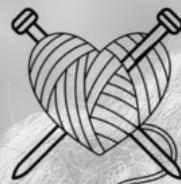

SÅ TA DA MINE HENDER

1. Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

2. La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

3. Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

T Julie von Hausmann 1862 - M Friedrich Silcher 1842

*Takk for at du kom og var med oss i dag.
Bjørn-Ivar med familie.*

Prest: Torkild Enstad Hausken
Organist: Knut Nesse Stavseth
Kirketjener: Egil Klevberg
Solosang: Trygve Dragland

Gerd Solveig Solli Arnesen

* 09.05.1953 † 27.10.2022

PRELUDIUM

Gabriels Obo (*Morricone*)

GJE MEG HANDA DI, VEN

1. Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

La dei ljose og vennlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.

La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

2. Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frosen jord.

Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gjev langt meire enn store ord.

La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

T/M: Sondre Bratland

DER ROSEN ALDRI DØR

1. Til en stad jeg er på vandring, synd er alltid utenfor.
Livets tre står der i blomstring, der hvor roser aldri dør.

Refr.:

Her de blomstrer vår og sommer snart de visner ned og dør.
Til en stad jeg er på vandring, der hvor roser aldri dør.

2. Der jeg møter mine kjære som i staden toget inn,
Venter på at jeg skal komme dit hvor roser aldri dør.

Refr.

3. Snart jeg når den skjønne staden, all min lengsel går nå dit.
Evighetens fryd meg møter - der hvor roser aldri dør.

Refr.

Osborn/Miller/D. Bergagård

AMAZING GRACE!

1. Amazing grace! How sweet the
sound that saved a wretch like me!
I once was lost, but now I'm found,
    was blind, but now I see.

2. 'Twas grace that taught my heart
to fear, and grace my fears relieved.
How precious did that grace appear
    the hour I first believed!

3. Through many dangers, toils, and
    snares, I have already come;
This grace has brought me safe thus
far, and grace will lead me home.

4. The Lord has promised good to
    me: His word my hope secures.
He will my shield and portion be as
long as life endures.

5. And when this flesh and heart
shall fail, and mortal life shall cease,
I shall possess within the veil a life
    of joy and peace.

6. When we've been there ten
thousand years, bright shining as
    the sun,
we've no less days to sing God's
praise than when we first begun.

T John Newton 1779 - M Columbian Harmony 1829

POSTLUDIUM

Time to say goodbye (*Sartori/Quarantotto*)